

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחוויה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו ואלהי אבותינו אלהי כל
לעולם ועד. צור חיינו מן
ישענו אתה הוא לדור ודור. על שהחיינתנו וקיימתנו בן תחינו
נודה לך וגם פרתה לך על ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות
חיינו המסורים בידך ועל קדשך לשמך חקיד ולעשות רצונך
גשמותינו הפקודות לך ועל מודים לך. ברוך אל ההודאות:
גסיד שבכל יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל יום
ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם
כי לא תפמו חסדיך מעולם קוינו לך: נחמנו על הנסים.
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

כס"מ ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאמה להודות:

לס"א אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הכתובה עלינו משה
עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך באמור: בברכה יי
וישמך: יאר יי פניו אליה ויחנך: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים על
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור

צדוק הדין

זון עולם אשר מלך • בטרם כל יצור נברא:
 עבד נעשה בחפצו כל • אזי מלך שמו נקרא:
 זש / ככלות הכל • לבדו ימלוך נקרא:
 והוא הנה והוא הנה • והוא יהיה בתפארה:
 והוא אחר ואין שני • להמשיך לו להחבירה:
 בלי ראשית בלי תכלית • ולו העז והמשרה:
 והוא אלי וחי גאלי • וצור חבלי בעת צרה:
 והוא נסי ומנום לי • מנת כוזב ביום אקרא:
 בידו אפקיד רוחי • בעת אישן ואעירה:
 ועס-רוחי גויתי • יי לי ולא אירא:
 שויתי יי לנגדי חמיד כי מימיני כל אמוט: שמרני אל כי חסיתי בד:

צדוק הדין

ווער מין 30 טעגן גיכט חויל דעם בית חיים וזמר, בעטעט ביי'ס חיינטיטט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר יצר אתכם
 בדין, וזן וכלכל אתכם בדין, והמית אתכם בדין,
 ויוקדע מספר כלכם, ועתיד להחזיר ולהחיות אתכם

בדין: ברוך אתה אתי מכל-דע וברך את-
 הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם
 ויחזק וידגו לרב בקרב הארץ: ויאמר אם-
 תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיניו
 יאונה למצותיו ושמרת כל-חקיו כל-

תפלת מוסף ליום כפור

וְדוֹר וּמִבְלָעֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֵּא אַתָּה).
 בְּרוּךְ אַתָּה יי. מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מִלֶּךְ
 עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקֶּדֶשׁ הַשֶּׁבֶת וַיִּשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים:
 רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמִּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְיָ אֲבוֹתֵינוּ
 לַעֲוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֵד
 לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּיָּדְךָ וְעַל נַשְׁמֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבִקְרָא וּצְהָרִים. חָטוּב כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:
 וְעַל כָּל־מִיתְבָּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּבְנוֹתֵי מִיד לַעֲוֹלָם וָעֶד:
 וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנִי בְרִיתְךָ:

וְכֹל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁוֹעַתֵנוּ
 וְעִזְרָתֵנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲמָה לְהוֹדוֹת:
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ